

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 6 • 2021

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

pandemie koronaviru a související okolnosti nás všechny donutily zamýšlet se nejen nad nemocí, která na čas ochromila celý svět, ale také nad tím, co je důležité pro nás, čeho v životě chceme dosáhnout a co skutečně potřebujeme. Utváříme si tak naše priority a podle nich se postupně rozhodujeme, jak se svým životem dále naložíme.

Ve svém okolí se v posledních týdnech setkávám s lidmi, kteří se rozhodli udělat ve svém životě změny. Někteří se chystají k velkým změnám, jako je stěhování, nová práce, narození potomka, na některé čekají pouze změny drobnější. Všichni víme, že změny jsou součástí našeho života, ale často u nich záleží na tom, jak je umíme zvládat. A podle toho se odvíjí i naše rychlost rozhodování nějakou uskutečnit. Někdo se cítí jako ryba ve vodě, když se kolem něj něco mění, nebo změny sám podněcuje. Jsou však lidé, kteří je nesou velmi těžce, a proto jim i déle trvá, než se k ní rozhodnou.

Také v životě Charity jsou změny běžné a každý z nás se s nimi musí nějak vypořádat. Dochází k obměnám pracovních týmů na všech střediscích. Někdy se změní jejich vedoucí, jindy organizační struktura. Čas od času je také potřeba zrevidovat fungování služeb a posunout je kvalitativně dál. Je velmi důležité, aby každá změna přinesla něco dobrého a posunula služby a také nás zaměstnance k lepšímu. I navzdory tomu, že celý proces je někdy bolestný a potřebuje svůj čas.

Ať už se zrovna chystáte ve svém životě měnit zásadní věci, nebo pouze drobnosti, myslete vždy na to, proč jste se k nim rozhodli. Pomůže vám to obzvláště v těžších chvílích.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Podpurný audit kvality

Již téměř rok běží projekt Diecézní charity ostravsko-opavské „Metodickou podporou ke kvalitě“, do kterého se zapojila také Charita Jeseník. Začátkem května proběhl v Charitním domě sv. Anežky podpurný audit, poslední týden v květnu pak metodické konzultace v Charitní pečovatelské službě. Na podzim a příští rok na jaře pak čekají konzultace další dvě služby.

Cílem projektu je pozvednout kvalitu sociálních služeb poskytovaných oblastními Charitami v působnosti Diecézní charity ostravsko-opavské, a to prostřednictvím zajištění metodických konzultací, supervizí, cvičných auditů kvality nebo prostřednictvím pracovních skupin – takzvaných kolegií.

Charitní dům sv. Anežky byl vybrán pro cvičný audit kvality, který proběhl začátkem května. Deštivé počasí umocnilo nervozitu pracovníků služby, protože moc netušili, co je čeká. Tým auditorů byl tříčlenný: z Diecézní charity ostravsko-opavské přijela Pavlína Dvořáková (rozhovor s ní si můžete přečíst na straně 4) a Kateřina Cyrusová. Jako externí auditor službu navští-

vil ředitel Klíče – centra sociálních služeb v Olomouci, pan Petr Matuška.

Dvoudenní audit začal prohlídkou prostor a rozhovory s klienty. Následně se tým auditorů sešel se zástupci služby a probírali jednotlivé standardy kvality. První den to bylo o veřejném závazku a jeho přehodnocování, jednání se zájemcem a uzavírání smlouvy. Druhý den byl pak věnován ochraně práv klientů, individuálnímu plánování a personálním standardům.

„Přiznám se, že po prvním dnu na mě padla totální deprese,“ směje se metodička Charity Jeseník, Kamila Macurová. „Druhý den už to bylo lepší. Zpětně to vnímám jako velkou podporu, pohled člověka zvenčí je vždycky přínosný, my už trpíme provozní slepotou. Dostali jsme spoustu skvělých podnětů a rad. Ted' nás ale čeká hromada práce.“

Výstupem z auditu bude auditní zpráva s doporučenými opatřeními, na kterých by služba měla začít pracovat. Procesem náprav je bude ale doprovázet metodička Diecéze Pavlína Dvořáková formou následných konzultací, takže na to rozhodně nebudou sami.

Co nás čeká v červnu...

- **Společný výlet** komunity Harmonie a klientů Domova pokojného stáří sv. Františka.
- **Tradiční kuželkový turnaj** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.
- **Denní stacionář Šimon** navštíví kavárničku Domova pokojného stáří sv. Františka.
- **Třetí a závěrečný modul** Smyslové aktivizace proběhne opět ve Vidnavě.
- **Aktivítám v barvě červené** se budou věnovat v Denním stacionáři Šimon.

Čtěte dál ...

- **Setkání po dlouhé době** (str. 2)
- **Zase vyjít mezi lidi** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4)
- **Mám teď novou rodinu** (str. 5)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 6)

Setkání po dlouhé době

Pracovnice terénní pečovatelské služby Pavla Macíková splnila paní Janě její největší přání. Odvezla ji na návštěvu do Dětského domova za vnukem, kterého paní Jana neviděla velmi dlouhou dobu. Setkání bylo krásné a bude se opakovat.

Pečovatelka Pavla věděla o přání paní Jany již delší dobu. Nejprve si připravila půdu, sociální pracovnice pečovatelské služby a Dětského domova domluvily návštěvu i vhodný termín. Potom přišla za paní Janou s radostnou informací, že se pojede za Šimonkem do Černé Vody.

„Reakce paní Jany byla velice spontánní, byla šťastná a zahlídla jsem i slzičky

v očích,“ popisuje paní Macíková. „U Dětského domova paní Jana trochu znejistěla. Svého vnuka neviděla opravdu dlouhou dobu a bála se, že ji už ani nepozná. Když jsme vcházely do budovy Dětského domova v Černé Vodě, byla na ní vidět velká nervozita, ale držela se opravdu statečně. Když nás Šimoněk uviděl, byl zprvu překvapený, o naší návštěvě nevěděl.

Posadil se ale hned vedle své babičky a začali si živě povídat. Dostal od ní několik sladkostí a bylo vidět, že už se těší, až si je rozbalí. Setkání bylo velmi hezké a cestou zpátky začala paní Jana plánovat další návštěvu.“

Tak se podařilo znovu navázat kontakt tam, kde by to možná po delší době už bylo těžší. Paní Jana začíná plánovat, co všechno příště svému vnukovi přiveze. „Chtěla bych jet na jeho narozeniny, ale raději ještě dříve,“ říká. „Do Černé Vody je špatný spoj, ale snad mě tam zase vezme pečovatelská autem. Peníze si na to snažím šetřit. Příště bych mu chtěla upéct nějakou buchtu. Pořídím si jednoduchou hrníčkovou kuchačku, ať nemusím vážit a něco mu upeču. Třeba na jeho narozeniny, ale raději ještě dříve. Když jsem odcházela od Šimonka, měl takové smutné oči. Bylo vidět, že si něco prožil, ale myslím, že teď už se má dobře.“

Paní Jana začala šetřit, plánovat a těšit se. Šimon má další osobu, která mu nezmizela ze života, ale je tady a zase přijde. Stala se zdánlivě jednoduchá a bezvýznamná věc, ale pro paní Janu i jejího vnuka velmi důležitá. Někdy stačí všimnout si potřeb a přání našich klientů, i když často nebývají vyslovené přímo, a mít ochotu na ně zareagovat. Více o inspirativním příběhu paní Jany, o jejím osamostatňování a kuráži si můžete přečíst na 5. straně tohoto čísla.

Malé nákupy na dvoře Domova

V Domově pokojného stáří sv. Františka uspořádali na dvoře domova bleší trh. Dalo se zde nakoupit všechno možné, většinou za symbolické ceny. Bylo zrovna po mši, takže panovala tak trochu nedělní atmosféra, i když bylo úterý.

Znovu se osvědčilo, že klienti mají v největší oblibě běžné činnosti, které byli vždy zvyklí dělat, ale po přestěhování do Domova o ně přicházejí. Vlivem pandemie a uzavření Domova se již několik měsíců nedostali do obchodu. Vzít do ruky peněženku, zajít si do obchodu nebo na trh, přehrabovat se zbožím, koupit si, co potřebují

buji anebo si jen pořídit něco, z čeho mám radost – to tak trochu chybělo nám všem. „Bleší trh jsme organizovali poprvé, ale byla to tak příjemná akce, že jsme se rozhodli vytvořit z ní tradici. Chtěli bychom jej pořádát vždy na jaře a na podzim a přizvat na něj i přátele a rodinné příslušníky,“ říká aktivizační pracovnice Jana Nepožítková.

Kalendárium

- **3. června 2017** předal vítěz etapy Závodu míru Belgičan Bjorg Lambrecht zástupcům Charity Jeseník dar Nadace ČEZ ve výši 71 tisíc korun na nákup nových polohovacích postelí.
- **18. června 2018** uspořádali v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku rozlučkovou zahradní slavnost před rekonstrukcí Domova a stěhováním do Vlčic. Na rozloučenou jim zahrála skupina Darshan z Javorníka.

Stalo se ...

Květiny pro maminky

V Denním stacionáři Šimon si v květnu hráli s růžovou barvou. Míchali různé odstíny, hledali ji v přírodě a přinesli si ji i do stacionáře – v rámci tvořivého dne se všichni oblékli do růžové. Pravda, po mužích to nikdo nemůže vyžadovat. Ti se přizdobili alespoň růžovým šátkem. Růžové byly i papírové květiny, které vyrobili maminkám k svátku.

Občas si vyjít mezi lidi

Hodně se ve společnosti a v médiích diskutuje o tom, co je horší: zda přílišná ochrana a izolace seniorů, nebo nebezpečí nákazy. Je to ten druh otázky, na který nikdy nenajdeme jednoznačnou odpověď. Vše záleží na míře a individuálním posouzení.

V Charitních domovech byli klienti takto z bezpečnostních důvodů izolováni více než půl roku. To není chvilka. Je to doba, která už člověka poznamená, a ti, kteří zde nežijí nebo nepracují, si dokáží jen těžko představit, co to znamená. Pro seniory to bylo půl roku, kdy nemohli vyjít za zdi Domova, nebo jeho zahrady, nemohli si vyjít do obchodu a vybrat, co mají

rádi, nebylo jak se duševně „občerstvit.“ Jediným zdrojem kontaktu s vnějším prostředím jim byli pečovatelské, ošetřovatelské a ostatní pracovníky Domova, kteří zde přinášeli „čerstvý vítr“ zvenčí. A upřímně řečeno, ať je atmosféra v Domově jakkoli příjemná a pozitivní, každý potřebuje občas změnit prostředí a vyjít mezi lidi. Vždyť již dnes všichni víme, co dělá

s fyzickým zdravím člověka smutek a deprese a jak jej naopak pozitivně ovlivňuje radost a dobrá nálada. Proto je nyní pro všechny velkou vzpruhou alespoň pomalé a částečné „otevření dveří“ Domova.

Všem klientům, zvláště pak těm, kteří se již stěží pohybují, zprostředkovávají pracovníci většinou kontakt s okolím přímo v Domovech. Je ideální, když kromě návštěv rodin a blízkých, přicházejí i jiní lidé, kteří atmosféru domova proměňují. Ať už jsou to děti z mateřských nebo základních škol, dobrovolníci, nebo jiné spolupracující organizace.

V Domově pokojného stáří sv. Františka takto již několik let spolupracují s komunitou Harmonie z Psychiatrické nemocnice Marianny Oranžské v Bílé Vodě. Spolupráce probíhala v minulých letech mnoha různými formami. Od předávání dárečků ženám v Domově ke Dni matek, přes mikulášskou nadílku až po velmi intenzivní pomoc při dvojím stěhování.

Nyní, po delší pomlce, zvažují společně vedení Domova a komunity další formy spolupráce. Ve chvíli, kdy to bude možné a bezpečné, plánují procházky malých skupinek vozíčkářů za doprovodu klientů komunity do kopce na Javornický zámek, odkud jsou krásné výhledy do okolí. Po dlouhé době uzavření bude pro všechny přínosné nadýchat se čerstvého vzduchu a podívat se na svět trochu z výšky.

Kuželkový turnaj na Hedvice

Jestliže má každé středisko Charity Jeseník nějaké své oblíbené akce, v Domově pokojného stáří sv. Hedviky je to určitě kuželkový turnaj. Uskuteční se i letos 23. června a všichni se na něj po roční přestávce moc těší.

Kuželkový turnaj už se stal ve Vidnavě tradicí a dalo by se říci i určitým pojmem mezi domovy. V minulých letech to totiž bylo klání mnoha domovů pro seniory, od Javorníka, přes Jeseník až po Zlaté Hory. Letos proběhne již 8. ročník a vzhledem k mimořádným opatřením se organizátoři rozhodli pozvat jen domácí Charitní domo-

vy – sousední Charitní dům sv. Anežky a Domov pokojného stáří sv. Františka z Javorníku. Kromě shazování kuželek je vždy oblíbená i mimosoutěžní disciplína – hod šípkami na terč. Vítěz si odnese diplom a zlatou kuželku. Hlavně to ale bude příjemná zahradní slavnost, kde bude opět příležitost se po delší době potkat.

Stane se ...

Na kávu do Javorníku

Klienti a pracovníci Denního stacionáře Šimon konečně v červnu nastartují svůj minibus a vypraví se na výlet. Tentokrát jsou pozváni na kávu a zákusek do kavárny v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Tady totiž otevírají ve společenské místnosti kavárnu vždy první středu v měsíci a jsou rádi, když mohou přivítat i hosty zvenčí.

Jiný úhel pohledu

V Domově pokojného stáří sv. Františka, v Charitní pečovatelské službě a v Denním stacionáři Šimon proběhnou během června supervize. Pravidelná setkávání se supervizorem jsou podpůrným prostředkem pro zvyšování kvality služeb. Pohled nezávislého odborníka může pracovníkům pomoci vidět situace z jiného úhlu a vyvarovat se tak různých negativních stereotypů.

„Dávejte péči sami sobě,“ vzkazuje sociálním službám Pavlína Dvořáková

Toto číslo Okénka je zaměřené na aktuální téma těchto dnů v Charitě Jeseník a to je kvalita poskytovaných služeb. Nemohla jsem najít lepšího adepta na rozhovor, než paní Pavlínu Dvořákovou, která Charitě Jeseník v současné době s nastavováním kvality pomáhá. Byla jsem moc ráda, že si našla čas a pozvání k rozhovoru přijala.

Paní Dvořáková působíte velice mladě a zároveň je vidět, že máte s prací v sociálních službách velké zkušenosti. Mohla byste nám popsat, jakými pozicemi jste prošla, popř. kde jste čerpala?

Po škole jsem vystřídala několik sociálních služeb různého zaměření. V Charitě Blansko jsem dostávala různé úkoly od rozbíhání projektů, přes zavádění norem po přípravu na inspekce. Tady jsem se hodně naučila, i když myslím, že tehdy jsem ještě vůbec nechápala, co je to kvalita. V roce 2016 jsem se přestěhovala a pracuji jako metodik v Charitě Frýdek – Místek a v Diecézní charitě ostravsko-opavské. Za tu dobu jsem absolvovala více než 40 auditů a přes 50 metodických konzultací ve službách.

Vidíte v současné době v zařízeních, která navštěvujete, nějaký posun vzhledem ke kvalitě služeb?

Ano, velice rychle se to vyvíjí. Ta kvalita vždycky nějaká byla, ale představa kvality v roce 2007 vypadala jinak, než teď. Když teď jezdím do služeb, kde byla metodika dělána dříve, tak říkám, neděláte to špatně, ale trend je už někde jinde a vy máte možnost na to reflektovat. Vývojem se dáva apel vždy na nějakou oblast. Přístup k člověku zůstává stejný, ale teď jsou další možnosti a už to není jen o té péči jako takové, je to hodně o trávení volného času. Někdo si chce jenom povídat, někdo chce jenom chodit na procházky, takže ta kvalita se přesouvá.

V čem je podle vás pořád největší zádrhel? Jaké hlavní nešvary vidíte v současné době např. v zařízeních typu pobytových služeb pro seniory?

Každý si hraje na svém písku – pracovník v sociálních službách, zdravotník, sociální pracovník, ale i vedoucí, údržbář. Ne vždy se daří to protkat. Přitom všichni pracujeme pro jednoho klienta, takže si musíme věci říkat. Někde se setkávám i s tím, že se celková hygiena provádí jednou za týden. Dovedeme si si my, kteří potřebujeme někdy i dvakrát denně sprchu, představit, že nás bude někdo sprchovat jednou za týden? A do třetice, mnohdy ještě nemáme uzpůsobeny budovy koncepčně tak, aby to vyhovovalo potřebám klientů a aby to bylo komfortní pro personál. Aby měli pro práci dobré zázemí, všeho dostatek.

Spolupracujete hodně s vedoucími sociálních služeb. Dokázala byste vyjme-

novat, jaké jsou podle vás důležité vlastnosti dobrého vedoucího?

Vedoucí musí především znát sám sebe. Musí vědět, co čeká, co chce on sám a co chce předat. Je to o tom, aby si uměl sestavit svou vlastní vizi a strategii a dokázal motivovat lidi a nadchnout pro to, aby šli jedním směrem. Často vidím, že vedoucí opomíjí kontrolu. Pokud něco nastavíme a nekontrolujeme, tak se to rozmělní, vyšumí a pak nám uniká ta kvalita. Vedoucí by měl umět v pravý moment rozhodnout, ale poté delegovat úkoly na spolupracovníky a věřit jim.

Co vám samé dává sílu k tomu posouvat služby dále, ke stále větší kvalitě? Nepřepadají vás někdy pocity marnosti?

Dříve mě přepadaly. Teď už si uvědomuji, že já mám zodpovědnost za to, abych informace srozumitelně předala, aby služba dostala novinky, aby věděla, jak si má poradit se svou dokumentací v týmu. Všechno tohle ode mě má, ale to, jak si s tím poradí, to už nemůžu ovlivnit. S tím jsem musela hodně pracovat. Každá služba má své poslání a já mám v sobě taky takové poslání, protože ti pracovníci, za kterými já jezdím, jsou zase moji klienti. I já musím mít trpělivost, chci mít flexibilitu, potřebuji udržet to tempo, které má každá služba jiné, každý člověk v týmu ho má jiné. Takže pro mě to je obrovská škola.

Charita Jeseník je asi nejvzdálenější destinací, do které dojíždíte v rámci svého regionu. Vnímáte zde nějaká specifika?

Vnímám jich hodně. Sociálních služeb tady

není tolik. Jinde ve městě je k dispozici pečovatelská služba, osobní asistence, terénní odlehčovací služba a člověk si může vybrat opravdu konkrétně, co potřebuje. Tady tohle všechno musí zajistit pečovatelská služba a tím pádem musí být její pravidla velmi ohebná a je tam na pracovníky velký tlak. Mají si držet svoje hranice, ale ví, že to nikdo jiný u toho klienta tady v horách neudělá. Zároveň v tom vnímám určitou jedinečnost a krásu.

Vnímáte v sociálních službách přebujelou byrokracii nebo zde jsou všechny písemnosti vedené s provozováním služby na místě a vedou naopak k přehlednosti a ochraně klientů?

To, co se snažím předat službám, je, aby dobře znali zákonná kritéria a svoje povinnosti, a tím pádem do dokumentace psali opravdu jen to nejdůležitější. My musíme udělat nějaký plán spolupráce s klientem, musíme zaznamenat, jak to probíhá, a musíme si říct, jestli je to takhle v pořádku. Z toho nám asi nic nevypadne.

Je pro vás osobně těžké po práci, která je koníčkem, vypnout a věnovat se odpočinkovým aktivitám? Jak relaxujete?

Hlavně sama. Já jsem velký introvert, ale když to někde řeknu, tak mi to nikdo nevěří (směje se). Žiju v horách, takže procházky, hory, být venku, sluníčko, stromy, tráva, chození bosky. Být sama, starat se o sebe, nebo být s těmi, co mě nabíjí.

Máte nějakou radu, nebo motto, které by bylo stručným shrnutím toho, co chcete sociálním službám předat?

Jestli naši pracovníci chtějí někomu pomáhat, ať se prvně postarají sami o sebe. Ať dají tu péči sobě, protože v nás může být spousta bolestí a zmatků, můžeme si vstupem do služeb něco řešit, můžeme mít v sobě tajné komnaty. Pečujeme o sebe a potom se nám bude líp pomáhat druhým.

Děkujeme za rozhovor a užitečné podněty.

Pavlína Dvořáková – medailon

Narodila se kousek od Moravského krasu, vystudovala gymnázium a následně na Masarykově univerzitě v Brně sociální pedagogiku. Je ve spokojeném vztahu s mužem, kterého si dlouho přála, a sní o rodině. Radost jí dělá společný smích a upřímnost k sobě i druhým. Věnuje se koučinku, doprovází ty, kteří o to stojí. Nabíjí ji horské výhledy.

Mám teď novou rodinu

Paní Jana je jednou z bývalých klientek, které se podařilo i po letech strávených v Domově pokojného stáří sv. Františka najít vlastní sociální bydlení a s pomocí terénní služby se osamostatnit. Nyní je ráda, že tento náročný krok podnikla.

Pracovat v sociálních službách je jako číst knihu plnou příběhů. Toto je jeden z nich, který ukazuje, že je potřeba mít stále otevřené oči, vnímat potřeby klientů a najít odvahu ke změnám.

Paní Jana nastoupila do Domova pokojného stáří sv. Františka v době, kdy Domov obývalo více klientů, kteří byli relativně fyzicky zdatní. Byla nemocná a nemohla v té době žít sama. Na pobyt v Domově vzpo-

míná ráda a hlavně na ruční práce, kterým se vždy ve skupině věnovali, a na přátelství, která zde zažila. Nemoc paní Jany se časem stabilizovala a nepotřebovala již téměř žádnou péči. Ale osazenstvo Domova se natolik proměnilo, že zde neměla s kým navázat přirozený vztah. Proto vznikla ze strany Domova myšlenka většího osamostatnění a hledání vlastního bydlení. Je potřeba říci, že tento krok není jednoduchý.

Vyžaduje ze strany klienta velkou odvahu a je potřeba nechat celému procesu dostatečný čas.

Paní Jana, po prvotním odmítnutí a dalším dlouhém váhání, zvládla tuto změnu výborně. Měla kolem sebe podpůrný tým svého opatrovníka, sociální pracovnice Domova i pracovnic v Domově, které jí v počátcích velmi pomohly se zařízením malého sociálního bytu, který dostala do nájmu. Za průběžné komunikace byla předána pod křídla terénní pečovatelské služby. Sama o tom povídá: „Bylo to ze začátku těžké a měla jsem strach. Když přijdete do nového bytu, vůbec nevíte, co a jak. Naštěstí za mnou hned začala chodit pečovatelská Pavla a se vším mi poradila. Taký ráno mi bývalo smutno, protože v Domově, když vstanete, tak je tam sestřička a jdete na snídani. Musela jsem si zvyknout, ale už vím, že mám vajíčka v ledničce a všechno si připravím sama. Podařilo se mi zhubnout, to jsem ráda. Dříve jsem vážila 84 kilo a nemohla jsem je shodit. Já nemám ráda, když mi někdo řekne ‚musíš‘. Ale teď jsem si řekla: půjdu se projít tam a tam a pořád chodím. Šla jsem až k Bílému Potoku a zpátky. No a najednou vážím 65 kilo. Chybí mi jenom kamarádka Mirka, ale půjdu na test a přijdu za ní na návštěvu. Našla jsem si kamarádky i u nás v domě. Teď už jsou pečovatelské Hanka, Pavla a můj opatrovník moje rodina. Pomáhají mi hospodařit s penězi. Už bych se nestěhovala nikam. Pavla za mnou chodí každé úterý. Toto úterý se mnou půjde do lékárny vyzvednout léky. To mám život!“

Z mého pohledu

Dát klientům nový smysl života

Když jsem začala pracovat v Domově pokojného stáří sv. Františka jako sociální pracovnice v lednu 2016, byl Domov určen nejen pro seniory, ale i pro lidi s postižením nad 55 let. Byli tu tedy uživatelé pokročilého věku, kteří potřebovali celodenní péči, i uživatelé s mentálním, duševním, smyslovým, tělesným postižením, kteří potřebovali spíše dohled a aktivizaci. Postupem času bylo jasné, že nelze zajistit pokojné soužití pro lidi s tak odlišnými potřebami a projevy. K tomu přibývali mezi klienty i lidé s demencí. Docházelo k nemálo konfliktům a nepříjemnostem. Domov měl v té době převážně třílůžkové a čtyřlůžkové pokoje, což situaci ještě více komplikovalo. I pro personál bylo těžké pečovat o tak rozdílné klienty.

Měli jsme např. klienta s mentální retardací, který nechtěl být v domově pro seniory, ale neměl jinou možnost, protože do-

mov pro osoby se zdravotním postižením v Jeseníku nepřijímal zájemce jeho věku. Při svém postižení neměl pochopení pro ostatní klienty, zvláště ty s demencí. Svou nelibost dával najevo hlasitým křikem, který děsil nejen ostatní klienty, ale i personál. Když jsme se stěhovali do náhradního objektu do Vlčic, snižovali jsme kapacitu a pan Pavel patřil mezi ty, kterým jsme spolu s opatrovníkem začali hledat náhradní bydlení, což se brzy podařilo. Pan Pavel byl z této změny nadšen a konečně si s pomocí opatrovníka žil svobodný život podle svých představ ve svém bytě.

Další klient měl problém se závislostí na alkoholu. Potřeboval spíše chráněné bydlení než domov pro seniory. I on náš domov opustil. Odešel do azylového domu do Šumperku. Syn nás po nějaké době oslovil, zda bychom jeho tatínka nepřijali zpátky do Domova, ale to nelze, protože

potřebuje jiný typ péče, který mu nemůžeme zajistit.

Paní Marcela byla klientkou Domova sedmáct let. Měla smyslové postižení, byla nevidomá. V roce 2018 oslavila padesáté narozeniny. Uvědomovali jsme si, že by potřebovala žít mezi lidmi svého věku a ne mezi osmdesátníky. Podali jsme proto žádost do Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách. V červnu 2019 se paní Marcela stěhovala. Tak dvakrát do roka telefonuje jedné naší klientce. Říká, že se má dobře, má svůj pokoj. Až to epidemiologická situace dovolí, chtěla by nás přijet navštívit.

Marie Losmanová
sociální pracovnice
DPS sv. Františka

Duchovní zamyšlení

Chvála Kristu a úctu k Panně Marii

Právě jsme prožili měsíc květen, který je zasvěcen Panně Marii – Bohorodičce. Ve vzpomínkách si můžeme vybavit májové pobožnosti se získáváním duchovních růží, zdobící naši Orodovnici u Krista, zpěvy litaní a mariánských písní. Neměli bychom zapomenout i na vnější projevy úcty, jako je ozdobení vyobrazení Marie, či zkrášlení jí zasvěcených kaplí.

Den se dá prožít dvojím způsobem. Jeden způsob je bolestný, když od probuzení lamenujeme nad nemocemi, bolestmi, že nám nechutná, že nás spolubydlící ruší, že venku je ošklivo, že se druzí nestarají, jak bychom chtěli a tak. Nakonec to končí mrzutým: „Dejte mi pokoj!“

Anebo je i způsob radostný, když od probuzení děkujeme Bohu za nový den, kdy prosíme o sílu snášet utrpení, ale zároveň s očekáváním jsme otevření na to, co nám Bůh dnes připravil. Můžeme být v postoji vděčnosti s myšlenkou, že i dnes můžu žít a udělat někomu radost, třeba slovíčkem „děkuji“. Domovy pro seniory mohou být pouze ústavem, ale mohou být i svatyní, kde zní modlitby a písně povznášející k nebeskému domovu. Pak nalézáme skutečný pokoj.

V modlitbách a písních k Panně Marii zní, že nebylo slýcháno, že by opustila toho, kdo se k ní (Marii) utíká. A v Písmu čteme: „I kdyby tě vlastní matka opustila, Já tě nikdy neopustím, nikdy na tebe nezapomenu“. Bůh na nás nezapomíná, stále se stará. Prosme, abychom také my nezapomněli na Boha! Přejí Vám radost z blízkosti Boha a úctu k Marii i sobě navzájem.

Mgr. Jiří Filipec
farnost Vápenná, Žulová, Travná

Poděkování

Zkrášlený záhon

Pracovníci a klienti Domova pokojného stáří sv. Františka děkují firmě TOP-Teramo za čtyři pytle barevné drtě, kterou si zkrášlili květinový záhon na nádvoří.

Postní almužna

Během května nám přišly výtěžky postní almužny z dalších farností, za které jsme velmi vděční. Farnost Vápenná a Žulová věnovala na podporu potřebným 5 271 korun, farnost Mikulovice pak 3 617 korun. Ještě jednou děkujeme.

Krátce

Milé překvapení

Doba uzavřených Domovů, kdy klientům chyběl kontakt s rodinou a přáteli, kteří je nemohli přijít navštívit, je našťastí pryč. A tak se pečovatelská Kalyna z Charitní pečovatelské služby mohla konečně vydat do Domova pokojného stáří sv. Františka navštívit svou bývalou klientku. Pro tu byla návštěva velkým, ale milým překvapením. Společně si popovídaly a daly si oblíbené kapučino paní Evy.

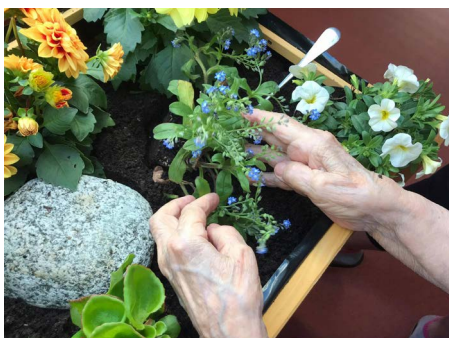

Metodické konzultace

Charitní pečovatelská služba si na konci května prošla týdenní metodickou konzultací. Společná setkání všech pracovníků služby s metodickou projektem probíhala v odpoledních hodinách po skončení péče u klientů. Dopoledne pak své dotazy a předpisy týkající se sociální práce řešila s metodickou sociální pracovnice služby. Více o konzultacích v příštím čísle.

Květinová zahrádka

Někdy se zdá, že už našim blízkým ve stáří nemáme co koupit, vždyť sami stále říkají, že už nic nepotřebují. Když se nad tím ale opravdu zamyslíme a vcítíme se do situace člověka, může nás něco smysluplného napadnout. Tak jako rodinu paní Evy. Protože vždy milovala zahrádku a květiny, dostala malou zahrádku, o kterou může pohodlně pečovat.

Poděkování od klientů

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky má každý klient svého patrona. Je to člověk, který je mu blíže, než ostatní pečovatelé. Je takovým důvěrníkem klienta, který se na něj může se vším obrátit.

Aktivizační pracovnice pomohla některým klientům vyrobit jejich osobnímu patronovi malý dárek. Ručně vyrobená pozornost s poděkováním pečovatelské služby velmi potěšila.

Hledáme

Prázdninový zástup

Do Charitní pečovatelské služby sháníme pečovatelskou na prázdninové zástupy za dovolené. Řidičský průkaz skupiny B je podmínkou, bez něj službu nelze poskytovat.

Co budete dělat:

- vykonávat činnosti dohodnuté s klientem na základě Smlouvy a v jeho domácnosti (např. pomoc s osobní hygienou, úklid, nákupy apod.)
- vést potřebnou dokumentaci

Co požadujeme:

- minimálně být vyučen
- řidičský průkaz skupiny B
- organizační a komunikační schopnosti, spolehlivost, flexibilita
- kurz pracovníka v sociálních službách výhodou

Co nabízíme:

- přátelský a podporující kolektiv
- zaměstnanecké benefity

V případě zájmu nebo pro získání více informací kontaktujte vedoucí Charitní pečovatelské služby:

Mgr. Hana Netopilová, tel.: 731 077 737, e-mail: hana.netopilova@jesenik.charita.cz

Další informace najdete na webu Charity Jeseník v sekci „Volná místa“. Neváhejte, páždny se blíží!